εργατική πρωτοπορία

No 25
9 Μαϊ 79
Τιμή: 10 δρχ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Η πάλη ενάντια στην ένταξη στην ΕΟΚ σελ. 5,6,7

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΕΟΚ

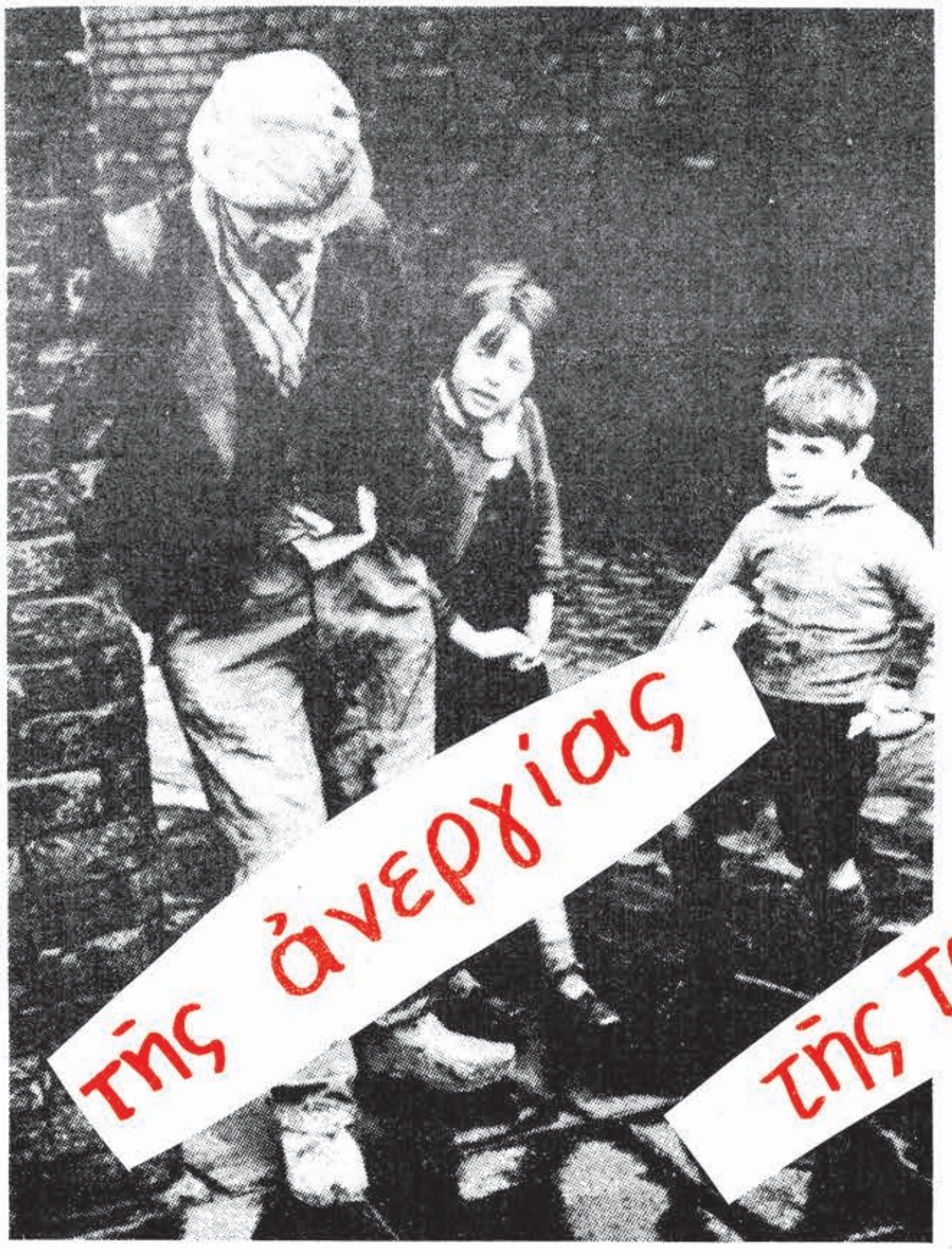

παλη εναντια στη στρατιωτικοποιηση σελ. 3 – το συνεδριο της ΚΝΕ σ. 4

οχι στα πυρηνικα εργοστασια σελ. 9 – περσια σελ. 12

ΕΟΚ αιχμη της καπιταλιστικης εξορμησης

Γιά τόν ἑλληνικό καπιταλισμό τό θέμα τῆς ΕΟΚ δέν εἶναι μιά ἐπιλογή πού χρονολογεῖται ἀπό τότε πού ἡ κυβέρνηση Καραμανλῆ ὑπέβαλε ἐπίσημα τήν αἴτηση γιά ἔνταξη τῆς Ἑλλάδας στήν Κοινή Ἀγορά. (1975). Πρόκειται γιά ἕνα προσανατολισμό πού παίρνει σάρκα καί ὀστά ἤδη ἀπό τίς ἀρχές τῆς δεκαετίας τοῦ 60 μέ τήν συμφωνία Σύνδεσης Ἑλλάδας - ΕΟΚ. Τήν περίοδο ἐκείνηοἰ ὑρωπαϊκοί καπιταλισμοί , ὀρθοποδισμένοι ξανά μετά τό σχέδιο Μάρσαλ καί τά "οἰκονομικά θαύματα", γυρεύουν νά ἐνσωματώσουν τή φυσική περιφερειά τους(Ἑλλάδα , Τουρκία, Ἰσπανία, Πορτογαλλία)ὄχι μόνο σάν ἀγορές ἀλλά καί σάν πεδία ἐπενδύσεων: μέσα σέ λίγα χρόνια ἕνα δισεκατομμύριο δολλάρια ἐπενδύονται στήν Ἰσπανία, σχεδόν ἄλλα τόσα στήν Ἑλλάδα. Ἡ "εἰσβολή" αὐτή γίνεται δεχτή μέ ἀνοικτές ἀγκαλιές ἀπό τούς ἕλληνες καπιταλιστές πού γιά πρώτη φορά ἐπενδύουν κι'αὐτοί μαζικά στήν βιομηχανία. Ἔτσι ἡ διείσδηση τοῦ εὐρωπαϊκοῦ κεφάλαιου συνδιάζεται μέ τό δυνάμωμα τοῦ ἑλληνικοῦ καπιταλισμοῦ γεγονός πού ἀποτελεῖ τήν βάση γιά τήν σταθερή ἐξέλιξη τῆς Συμφωνίας Σύνδεσης (μείωση τῶν τελωνειακῶν δασμῶν κλπ) Ἡ αἴτηση γιά τήν ἔνταξη στήν Κοινή Ἀγορά ἦταν τό τελικό καί ὄχι τό ἀρχικό βῆμα στό δέσιμο τῶν ἑλλήνων καπιταλιστῶν μέ τήν ΕΟΚ.

Παρόλη αὐτή τήν προϊστορία, ὅμως, πού πάνω της στηρίζεται ὁ προσανατολισμός τοῦ ἑλληνικοῦ κεφάλαιου στήν ΕΟΚ, ἡ σημερινή ἐξόρμηση τῶν καπιταλιστῶν γιά τήν ὁλοκληρωτική ἔνταξη στήν ΕΟΚ δέν εἶναι μιά ἁπλή προέκταση τῆς διείσδυσης τῶν εὐρωπαίων στήν Ἑλλάδα καί τῆς συνεργασίας τους μέ τό ντόπιο κεφάλαιο. Σήμερα ἡ ἔνταξη στήν Κοινή Ἀγορά εἶναι κομμάτι, τό κεντρικό κομάτι, μιᾶς συνολικῆς στρατηγικῆς τῆς ἑλληνικῆς ἀστικῆς τάξης γιά τήν παραπέρα ἀνάπτυξή της.

ΔΙΕΞΟΔΟ

Ἡ ἀνάπτυξη τοῦ ἑλληνικοῦ καπιταλισμοῦ ἔχει φτάσει στό σημεῖο ὅπου τά πιό σημαντικά κομμάτια τοῦ κεφάλαιου ἔχοντας ἀξιοποιήσει τίς εὐκαιρίες τῆς μακρόχρονης μεταπολεμικῆς ἀνάπτυξης ἀναζητοῦν διέξοδο σέ νέα πεδία δράσης μέ ἐξορμήσεις εἴτε ἐσωτερικές (μονοπωλοποίηση τοῦ ἐμπορίου, τῆς οἰκοδομῆς, τῆς γεωργίας) εἴτε διεθνεῖς (Μ Ἀνατολή, Βαλκάνια). Καί γιά τούς δυό τύπους ἐξορμήσεων ἡ ἔνταξη στήν ΕΟΚ εἶναι τό κλειδί γιά τίς ἐλπίδες τῶν ἑλλήνων μεγαλοκαπιταλιστῶν γιά νά τά καταφέρουν.

Γιά τά κομμάτια ἐκεῖνα τοῦ μονοπωλιακοῦ κεφάλαιου πού ἔχουν φτάσει στό σημεῖο νά ἔχουν διεθνῆ ἐπιφάνεια ὥστε νά στέκονται ἤδη στά πόδια τους καί ἔξω ἀπό τά ἑλληνικά σύνορα (π.χ οἱ Τράπεζες -Ἡ Ἐθνική βρίσκεται ἀνάμεσα στίς 100 μεγαλύτερες τράπεζες τοῦ κόσμου- καί τά οἰκοδομικά μονοπώλια μέ τήν γνωστή δράση τους στήν Ἀφρική καί τήν Μ. Ἀνατολή.) ἡ ἔνταξη στήν ΕΟΚ ἔχει προφανή σημασία: διευκολύνει καί διευρύνει τίς φιλοδοξίες τους γιά δράση ἔξω ἀπ'τό ἑλληνικό χῶρο καί τίς συνεργασίες τους μέ τούς εὐρωπαίους συνεταίρους τους. Ἕνα μόνο παράδειγμα ἀρκεῖ. Ἡ ΒΙΟΚΑΤ εἶναι ἑλληνική τεχνική ἑταιρεία πού στό κεφαλαιό της συμμετέχουν ἡ Ἐθνική τράπεζα καί ἡ γερμανική πολυεθνική "Μάνεσμαν" (28ηστή παγκόσμια κατάταξη τῶν πολυεθνικῶν) καί πού ἡ δραστηριότητά της ἀγκάλια σε τά πιό μεγάλα ἔργα στήν Ἑλλάδα (θερμοηλεκτρικά ἔργα στήν Πτολεμαΐδα καί τό Ἀλιβέρι, διϋλιστήρια πετρελαίου στήν Κόρινθο καί στόν Ἀσπρόπυργο ἐργοστάσια τσιμέντου, λιπασμάτων,ζάχαρης, χαρτιοῦ κλπ) ἁπλώνεται σέ ὅλο τόν κόσμο, (Μπανγκλαντές, Κύπρο, Γκάνα, Ἰράκ, Ἰορδανία, Κουβέϊτ, Σαουδαραβία, Δυτική Γερμανία.)

Ἀλλά ἀκόμα καί γιά κομμάτια τοῦ ἑλληνικοῦ κεφαλαίου πού δέν διαθέτουν διεθνή ἐπιφάνεια(π.χ ἡ βιομηχανία), ἡ ἔνταξη στήν κοινή Ἀγορά σημαίνει μιά συγκεκριμμένη προοπτική γιά νά τήν ἀποκτήσουν ἔστω καί μέ τή μέθοδο τῆς "θυγατροποίησης" - ὅπως ἔχει ἤδη γίνει μέ τήν ΠΙΤΣΟΣ ἤ τήν ΕΛΑΙΣ. Γιά τούς ἕλληνες βιομηχάνους ἡ προοπτική τῆς σύνδεσης μέ τίς μεγάλες εὐρωπαϊκές βιομηχανίες εἴτε μέ τήν δημιουργία καρτέλ (γιά τούς πιό δυνατούς π.χ Πειραϊκή-Πατραϊκή ,Τσιμέντα) εἴτε μέ τίς συγχωνέψεις καί τήν μετατροπή τοῦ ἑλληνικοῦ ἐργοστασίου σέ θυγατρικό τμῆμα ἑνός πολυεθνικοῦ συγκροτήματος, εἴτε ἀκόμα-ἀκόμα (γιά τούς πιό ἀδύνατους) μέ τή ἐξαγορά τους ἀπό τούς ἀνταγωνιστές τους εἶναι μιά προοπτική καλοδεχούμενη γιατί ἀνοίγει τούς ὁριζοντές τους τούς ἐπιτρέπει νά συμμετάσχουν ἔστω καί σάν ἕνα μικρό καί δευτερεῦον κομάτι στή συσσώρευση καί συγκέντρωση τοῦ κεφάλαιου σέ εὐρωπαϊκή κλίμακα.

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΒΛΕΨΕΙΣ

Ἐξάλλου γιά τίς διεθνεῖς ἐξορμήσεις τοῦ ἑλληνικοῦ καπιταλισμοῦ ἡ ἔνταξη στήν ΕΟΚ θά εἶναι καί μιά ἐνίσχυση πολιτική, δηλαδή καί ἀπό τή σκοπιά τῆς στρατηγικῆς σημασίας τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους στήν περιοχή.

Στήν Ἀνατολική Μεσόγειο ἤδη ἡ Ἑλλάδα τοῦ Καραμανλῆ εἶναι τό πιό ἀσφαλές ὁρμητήριο τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ Ἀνάμεσα στήν Ἑλλάδα, στήν Τουρκία στό Ἰσραήλ καί στήν Αἴγυπτο πού μετά τό Κάμπ-Νταίηβιντ εἶναι τά 4 δυτικά στηρίγματα στήν περιοχήοἱ ἀμερικάνικες καί εὐρωπαϊκές ἑταιρεῖες πού ἐγκατέλειψαν τή Βηρυτό καί τήν Τεχεράνη τά τελευταῖα χρόνια διάλεξαν στήν συντριπτική πλειοψηφίατους τήν Ἀθήνα σάν τό ἀσφαλέστερο καταφύγιο γιά νά συνεχίσουν τήν δράση τους στήν Μ. Ἀνατολή. Στά "προσόντα" πού τούς ὁδήγησαν σ'αὐτή τήν ἐπιλογή τώρα θά προστεθεῖ καί ἡ συμμετοχή τῆς Ἑλλάδας στήν ΕΟΚ. Τόπρόσφατο ταξίδι τοῦ Καραμανλῆ στήν Συρία καί στήν Σαουδική Ἀραβία (ὅπου ἀξίζει νά συμειωθεῖ , δέν μποροῦννά πᾶνε οὔτε ὁ Μπέγκιν,οὔτε τώρα ὁ Σαντάτ,οὔτε ἐξαιτίας τῆς Τουρκικῆς κρίσης ὁ Ἐτσεβίτ) ὑπογράμμισε ὅτι ὁ Καραμανλῆς κουβαλάει στήν ΕΟΚ τήν περιβόητη "ἑλληνοαραβική φιλία" πού οἱ Ἕλληνες καπιταλιστές ἐλπίζουν νά ἐξαργυρώσουν κατάλληλα.

Ἀντίστοιχες διαπιστώσεις ἰσχύουν γιά τά ἀνοίγματα τοῦ ἑλληνικοῦ καπιταλισμοῦ πρός τά Βαλκάνια. Ὅσο καί ἄν τό ΚΚΕ ἰσχυρίζεται ὅτι "ἡ ἔνταξη στήν ΕΟΚ θά ἐμποδίσει τήν ἀνάπτυξη τῶν σχέσεων μέ τίς σοσιαλιστικές χῶρες" στήν πραγματικότητα, ἰσχύει τό ἀντίθετο.Οἱ βάσεις γιά τό ἄνοιγμα στά Βαλκάνια δημιουργήθηκαν, ἀπό τίς συμφωνίες ΗΠΑ-ΕΣΣΔ (ΣΑΛΤ 1, ΕΛΣΙΝΚΙ) καί ἀπό τήν "Ὀστπολιτίκ" τοῦ δυτικο-γερμανικοῦ ἰμπεριαλισμοῦ Οὐσιαστικά τά μεγάλα ἀφεντικά συμφώνησαν νά διευρήνουν τίς οἰκονομικές συναλλαγές μεταξύ Ἀνατολῆς-Δύσης καί σάν συνέπεια ὁ ἑλληνικός καπιταλισμός διερευνᾶ τίς κερδοφόρες εὐκαιρίες πού δημιουργεῖ ἡ "ὕφεση". Ἄς μήν ξεχνᾶμε τήν ἐξωτερική πολιτική τῆς χούντας στά Βαλκάνια καί τήν ἀνταπόκριση τῶν "σοσιαλιστικῶν" χωρῶν. Ἡ ἔνταξη τῆς Ἑλλάδας στήν ΕΟΚ θά πολλαπλασιάσει τά πεδία"ἀμοιβαίου ἐνδιαφέροντος" ἀνάμεσα στούς Ἕλληνες καπιταλιστές καί τούς νέους συνεταίρους τους στά Βαλκάνια. Ἐγγύηση γιαυτό εἶναι οἱ συμφωνίες πού πρίν λίγες μέρες ὑπόγραψε ὁ Ζισκάρ Ντ'Ἐσταίν μέ τήν Μόσχα καί ἡ ἐπικείμενη ὑπογραφή τῆς δεύτερης συμφωνίας ΣΑΛΤ μεταξύ ΗΠΑ -ΕΣΣΔ .Δέν εἶναι τυχαῖο ὅτι ὁ Ζίβκώφ στήν Κέρκυρα ἔδωσε τό πράσινο φῶς γιά τήν σύγκληση τῆς Β΄Διαβαλκανικῆς διάσκεψης στίς παραμονές τῆς πανηγυρικῆς ὑπογραφῆς τῆς συμφωνίας γιά τήν ἔνταξη τῆς Ἑλλάδας στήν ΕΟΚ .

ΜΟΝΟΠΩΛΟΠΟΙΗΣΗ

Τέλος τό μεγάλο ἑλληνικό κεφάλαιο ἔχει κάθε λόγο νά βλέπει τήν ἔνταξη στήν Ε'Κ σάν δυνάμωμά του καί στίς ἐσωτερικές ἐξορμήσεις του. Ἡ διαδικασία μονοπωλοποίησης τῶν τομέων τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας πού μέχρι σήμερα ἐξαρτόνται ἀπό τό μεγάλο κεφάλαιο ἔμμεσα, μέσα ἀπό τήν τραπεζιτική χρηματοδότηση κύρια, θά ἐπιταχυνθεῖ κάτω ἀπό τήν πίεση τῶν εὐρωπαϊκῶν μονοπωλίων στούς ἀντίστοιχους τομεῖς καί τήν συνεργασία τους μέ τό ντόπιο κεφάλαιο.

Ἰδιαίτερη σημασία ἔχει ἡ ἔνταξη στήν ΕΟΚ γιά τά σχέδια τοῦ μεγάλου κεφάλαιου ἀπέναντι στούς ἀγρότες.

Ἐδῶ καί 10 χρόνια ἡ παραδοσιακή μεταπολεμική πολιτική τοῦ κεφάλαιου ἀπέναντι στούς ἀγρότες ἔχει ἀρχίσει νά ἀντιστρέφεται.

Στίς δεκαετίες τοῦ 50 καί τοῦ 60 τό κράτος ἀκολουθοῦσε μιά πολιτική συντήρησης τῆς μικροκαλιέργειας στήν ὕπαιθρο καί ἐπιβραδύνσης τῶν διαλυτικῶν ἐπιδράσεων τοῦ καπιταλισμοῦ: ἡ συγκέντρωση τῆς γῆς ἀπαγορευόταν καί νομικά καί μέ οἰκονομικά μέτρα, οἱ ἐπιδοτήσεις, τιμές ἀσφαλείας καί ἡ συγκέντρωση τῶν προϊόντων ἀπό τό κράτος ἀποτελοῦσαν ἕνα μηχανισμό κρατικοῦ ἐλέγχου τῆς ἐκμετάλευσης τῶν ἀγρατῶν ἀπό τό τραπεζιτικό καί ἐμπορικό κεφάλαιο. Αὐτός ὁ κρατικός ἔλεγχος ἔπαιζε διπλό ρόλο. Ἀπό τήν μιά μεριά ἐγγυόταν τά κέρδη τῶν καπιταλιστῶν, ἀπό τήν ἄλλη φρόντιζε νά μήν ἐξαφανιστεῖ ἡ "χήνα πού φτιάχνειτά χρυσά αὐγά". Ὅμως, οἱ ἀπαιτήσεις τοῦ ἀνταγωνισμοῦ στήν διεθνῆ ἀγορά γιά συμπίεση τοῦ κόστους παραγωγῆς καί οἱ πιέσεις τοῦ βιομηχανικοῦ καφάλαιου πού ἐπεξεργάζεται ἀγροτικά προϊόντα σπρώχνουν πρός τήν δημιουργία μεγαλύτερων ἀγροτικῶν μονάδων Πρώτη ἡ χούντα ἔβαλε μπροστά τήν νέα πολιτική τοῦ κεφάλαιου ἀπέναντι στούς ἀγρότες:Κατάργηση τῶν νομικῶν ἐμποδίων γιά τήν συγκέντρωση τῆς γῆς μέ τόν Α.Ν 481/68, καθιέρωση τῶν ὁμαδικῶν καλιεργειῶν κλπ. Ὁ Καραμανλῆς συνεχίζει καί ἐντείνει αὐτή τήν πολιτική. Ὁ νόμος τῆς χούντας ἔγινε ἄρθρο τοῦ συντάγματος τοῦ 1975, τά μέτρα λιτότητας ἔβαλαν χέρι στίς ἐπιδωτήσεις, ὁ πρόσφατος νόμος γιά τούς συνεταιρισμούς "ἐκσυγχρονίζει" τούς συνεταιρισμούς ὥστε ἀπό ἁπλή φορεῖς τῆς πιστωτικῆς πολιτικῆς τῆς Ἀγροτικῆς Τράπεζας νά γίνουν φορεῖς τῆς πιό ἄμεσης συμμετοχῆς τοῦ κεφάλαιου στή γεωργία.

Σ' ὅλη αὐτή τήν διαδικασία ἡ Συμφωνία Σύνδεσης ἦταν ἕνας σταθερός ὁδηγός τῆς ἑλληνικῆς κρατικῆς πολιτικῆς στά πλαίσια τῆς "ἐναρμόνισης μέ τήν Κοινή Ἀγορά".

Ἡ ἔνταξη στήν ΕΟΚ θά βοηθήσει τούς Ἕλληνες καπιταλιστές νά ἐπιταχύνουν τήν ἔφοδο ἐνάντια στούς ἀγρότες. Ἡ Κοινή Ἀγροτική Πολιτική ἔστω καί ἄν ἰσχύσει μέ εἰδικούς ὅρους γιά τήν Ἑλλάδα χειρότερους ἀπ'ὅτι γιά τήν Γαλλία καί τήν Ἰταλία, ἀποτελεῖ γιά τό ἑλληνικό κεφάλαιο ἰδανικό πλαίσιο γιά τήν "ἐκσυγχρονιστική" ἐξόρμησή του σέ βάρος τῶν ἀγροτῶν.Οἱ ἐπιδοτήσεις τοῦ ΦΕΟΓΚΑ θά ἐνθαρύνουν ἀκριβῶς τίς μορφές ἐκμετάλευσης πού προωθεῖ σήμερα τό ἑλληνικό κράτος ἐνῶ θά πολλαπλασιάσουν τίς πιέσεις στή μάζα τῶν ἀγροτῶν.

* * *

Μπροστά σ'αὐτή τήν κατάσταση εἶναι φανερό πόσο ἄσχετες μέ τήν πραγματικότητα εἶναι οἱ διακυρήξεις πού προσδιορίζουν τίς συνέπειες τῆς ἔνταξης σέ ἐθνικό ἀντί γιά ταξικό ἐπίπεδο. Οἱ ἀντιλήψεις ὅτι "ἡ Ἑλλάδα θά γίνει Εὐρώπη" καί ὁ ἀντιποδάς τους ὅτι "ἡ Ἑλλάδα θά γίνει ἀποικία τῆς εὐρώπης" χάνουν ἀπό τά μάτια τους τήν οὐσία τοῦ ζητήματος. Καί ἡ οἰσία εἶναι ὅτι ἡ ἔνταξη στήν ΕΟΚ θά σημάνει τό δυνάμωμα τῶν ἐξορμήσεων τοῦ ἑλληνικοῦ καπιταλισμοῦ μέ ὅλες τίς συνέπειες πού αὐτό τό δυνάμωμα ἔχει γιά τούς ἐργάτες καί τούς ἀγρότες:ἐντατικοποίηση καί ἀνεργία γιά τούς μέν προλεταριοποίηση γιά τούς δέ, ἀκρίβεια, ἀστυνομοκρατία καί στρατοκρατία γιά ὅλους.

ΕΟΚ για μια ταξικη και διεθνιστικη απαντηση στην ενταξη

Ἀπέναντι στήν ἀστική στρατηγική πού μεθοδεύεται ἐπιθετικά ἀπό τήν κυβέρνηση Καραμανλῆ μέ τήν ἔνταξη στήν ΕΟΚ,τό κίνημα βρίσκεται σήμερα ἀποκλεισμένο. Ἡ πολιτική τῶν κομμάτων τῆς ἀντιπολίτευσης στό θέμα τῆς ΕΟΚ κινεῖται στή σκιά τοῦ Καραμανλῆ περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλο θέμα.Οἱ ὑπερασπιστές τῆς ἔνταξης στήν ΕΟΚ (ΕΔΗΚ,ΚΟΔΗΣΟ,ΚΚΕ εσ) πασχίζουν νά διαφοροποιηθοῦν ἀπό τήν κυβέρνηση(χωρίς νά τό καταφέρουν)βάζοντας θέμα ὅρων μέ τούς ὁποίους γίνεται ἡ ἔνταξη. Ἐνῶ τό ΠΑΣΟΚ καί τό ΚΚΕ πού παίρνουν θέση ἐνάντια στήν ἔνταξη προβάλουν ἀπολογητικά τίς πιό ἀλλοπρόσαλλες σωβινιστικές δικαιολογίες γιά τή στάση τους καί ταυτόχρονα προσαρμόζονται σιγά-σιγά στήν κατάσταση πού διαμορφώνει ἡ κυβέρνηση μέ τήν πολιτική τῆς ἔνταξης.

* * *

Τά κόμματα πού ὑποστηρίζουν τήν ἔνταξη στήν ΕΟΚ καί ἰσχυρίζονται ὅτι ἡ κυβέρνηση θά ἔπρεπε νά πετύχει καλλίτερους ὅρους παρουσιάζονται πραγματικά "βασιλικώτεροι ἀπό τό βασιλιά".Δέχονται ὅλη τή λογική τῶν ἐκβιασμῶν καί πιέσεων πού βάζει μπροστά ἡ ἐπιθυμία τῶν ἑλλήνων καπιταλιστῶν νά μποῦνστήν κοινή ἀγορά καί προβάλλουν τρόπους γιά νά"ἀξιοποιήσει ἡ Ἑλλάδα καλύτερα τά χαρτιά της". Ὁ Ζίγδης διαμαρτύρεται ὅτι ἡ κυβέρνηση δέν χρησιμοποιεῖ ὅσο πρέπει τή στρατηγική θέση τῆς Ἑλλάδας,θά προτιμοῦσε δηλαδή τήν ἐκποίηση αὐτοῦ τοῦ πολίτιμου ἐμπορεύματος μέ δημοπρασία ἀντί για μυστικές προσφορές. Ὁ Πεσμαζόγλου πού εἶναι διορισμένος ἀπό τήν κυβέρνηση πρόεδρος τῆς μεικτῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς Ἑλλάδας-ΕΟΚ δέν πιστεύει οὔτε ὁ ἴδιος στήν "κριτική" πού κάνει στήν κυβέρνηση.

Μέ τέτοιες δυνάμεις εὐθυγραμμίζεται τό ΚΚΕεσ βάζοντας καί αὐτό τό θέμα τῆς ΕΟΚ σά θέμα ὅρων . Βέβαια τό ΚΚΕεσ προσπαθεῖ νά διαφοροποιήσει τή στάση του ἀπό τούς ἀστούς εὐρωπαϊστές συνδέοντας τήν "πάλη γιά τήν ὑπεράσπιση τῶν ἑλληνικῶν συμφερόντων μέσα στήν ΕΟΚ " μέ τήν "πάλη γιά τόν ἐκδημοκρατισμό τῆς ΕΟΚ,γιά τήν Εὐρώπη τῶν ἐργαζομένων". Ὅμως ὁσοδήποτε δημοκρατικές φόρμουλες καί ἄν προσπαθήσει νά δώσει κανένας στήν "πάλη γιά τήν ὑπεράσπιση τῶν ἑλληνικῶν συμφερόντων στήν ΕΟΚ",ἡ ἴδια ἡ βάση αὐτῆς τῆς "πάλης" στηρίζεται στήν ἀποδοχή τῆς λογικῆς τοῦ καπιταλιστικοῦ ἀνταγωνισμοῦ. Ἄν ἀποδέχονταν μιά τέτοια λογική οἱ ἐργάτες θά ἔπρεπε νά ὑποτάξουν τούς ἀγῶνες τους στίς ἀπαιτήσεις τῆς παραγωγικότητας γιά νά στηρίξουν τή "πάλη" τῆς ἑλληνικῆς βιομηχανίας στήν ΕΟΚ.Καί πολιτικά θά ἔπρεπενά καταλήξουν στήν ὑποστήριξη τοῦ Καραμανλῆ πού καί αὐτός"ἀγωνίζεται" μέ τόν τρόπο του γιά καλλίτερους ὅρους. Ἐκεῖ ἄλλωστε ὁδηγεῖται καί τό ΚΚΕεσ ὅταν ἡ συμφωνία τῆς ἔνταξης θά ἔρθει στή Βουλή - θά ψηφίσει τόν Καραμανλῆ.

Τά δύο μεγαλύτερα κόμματατῆς ἀντιπολίτευσης προτείνουν σάν ἀπάντηση στήν ΕΟΚ τήν "ὑπεράσπισητῆς ἐθνικῆς μας ἀνεξαρτησίας".Ξεκινῶντας ἀπό μιά ἀνάλυση τῆς ἔνταξης στήν ΕΟΚ πού στηρίζεται στήν καταστροφολογία,προσπαθοῦν νά ἐμφανίσουν τά χτυπήματα σέ βάρος τῶν ἐργατῶν καί τῶν ἀγροτῶν σάν ἀποτέλεσμα τῆς δράσης τοῦ ξένου κεφάλαιου παρουσιάζοντας τήν ἔνταξη στήν ΕΟΚ σάν μιά ἰμπεριαλιστική ἐπίθεση πού θά καταστρέψει τόν ἑλληνικό καπιταλισμό.

Ἔτσι γιά τό ΠΑΣΟΚ καί τό ΚΚΕ ἡ θέση τῶν ἐργατῶν καί τῶν ἀγροτῶν θά χειροτερέψει γιατί "ἡ ἑλληνική βιομηχανία θά ἀντιμετωπίσει δυσκολίες στήν ΕΟΚ","ἡ ἔνταξη θά πλίξει τήν ἀγροτική οἰκονομία","ἡ ἐξέλιξη θά εἶναι δυσμενής γιά τήν ἑλληνική ναυτιλία" καί "οἱ ξένες τράπεζες θά συναγωνίζονται μέ ἴσους ὅρους τίς ἑλληνικές".

Μ'αὐτό τόν τρόπο ἡ ἐξόρμηση τῶν ἑλλήνων καπιταλιστῶν σέ βάρος τῶν ἐργατῶν καί τῶν ἀγροτῶν συσκοτίζεται καί ἐμφανίζονται καί οἱ ἴδιοι σάν θύματα μιᾶς ξένης ἐπίθεσης.

Φυσιολογικά μετά ἀπό μιά τέτοια ἀνάλυση καί τά δύο κόμματα κατευθύνονται σέ "λύσεις" ἐθνικῆς σωτηρίας πλειοδοτῶντας σέ σωβινισμό ἀπέναντι στούς ἀστούς.Καί τό μέν ΠΑΣΟΚ πού παλεύει γιά νά ἀνήκει ἡ Ἑλλάδα στούς ἕλληνες βρίσκεται στά νερά του σ'αὐτό τό παιχνίδι - τό μόνο του πρόβλημα εἶναι νά βρεῖ ρεαλιστικές προτάσεις (καλύτερους ὅρους; εἰδική συμφωνία Ἑλλάδας - ΕΟΚ ;).Τό ΚΚΕ ὅμως πού ἐμφανίζεται σάν τό κόμμα τοῦ προλεταριακοῦ διεθνισμοῦ προσπαθεῖ νά ντήσει ἐπιστημονικά τή σωβινιστική πλειοδοσία.

Ἔτσι στίς θέσεις τῆς Κ.Ε γιά τήν ΕΟΚ (Ριζοσπάστης 1-3 Ἀπρίλη) μαθαίνουμε ὅτι

* " Ἡ προοπτική καθιέρωσηςτοῦ ὄγκου τῶν ἐθνικῶν φορτίων σάν βασικοῦ κριτήριου κατανομῆς τῶν κοινοτικῶν θαλάσσεων μεταφορῶν ..... δείχνει τή δυσμενῆ γιά τήν ἑλληνική ναυτιλία κατεύθυνση τῆς ἐξέλιξης τῆς κοινοτικῆς πολιτικῆς." Τό ΚΚΕ λοιπόν ὑπερασπίζεται τό δικαίωμα τῶν ἑλλήνων ἐφοπλιστῶν νά κλείνουν παραγγελίες ὅπου τίς βρήσκουν χωρίς περιωρισμούς ἀπό τήν ΕΟΚ , γιατί ἔτσι θά βρήσκουν δουλειά οἱ ἕλληνες ναυτεργάτες.Καί ἀφοῦ οἱ ναυτεργάτες κάθε χώρας θά ὑπερασπίζονται τό δικαίωμα τῶν"δικῶν τους" ἐφοπλιστῶν νά ἀποσπάσουν τό μεγαλύτερο μερίδιο τῆς ναυλαγορᾶς ὁ προλεταριακός διεθνισμός θά θριαμβεύσει.

* "Ἡ ἐλεύθερη μετακίνηση τῶν ἐργαζομένων δυσκολεύει τήν ὀργάνωση τῆς ταξικῆς πάλης" καί"θά ἀνοίξει τίς πόρτες γιά τήν εἰσροή στή χώρα μας ὁρισμένων κατηγοριῶν ἐργαζομένων ἀπό τίς χῶρες τῆς ΕΟΚ γιά νά ἐπανδρώσουν σέ κάθε μέσον καί ἀνώτερο ἐπίπεδο τίς μεγάλες ἑταιρεῖες". Ἐδῶ τό ΚΚΕ ἀνακάλυψε τούς πραγματικούς κινδύνους ἀπό τήν ΕΟΚ: τά συνδικάτα μας κινδυνεύουν ἀπό τούς εὐρωπαίους ἀπεργοσπάστες,οἱ δουλειές μας κινδυνεύουν ἀπό τήν εἰσροή τῶν εὐρωπαίων ἐργαζομένων."Ἄσε πού κάθε ἐλπίδα νά πιάσει ἕνας ἕλληνας ἐργάτης θέση σέ "μέσο καί ἀνώτερο ἐπίπεδο στίς μεγάλες ἑταιρεῖες" χάνεται !

* "Ἡ κυβέρνηση παραιτήθηκε ἀπό δικαιώματα πού ὑπῆρχαν μέ τόκαθεστώς τῆς σύνδεσης (δηλαδή τή συμφωνία τοῦ 61) ὅπως τῆς μή ἐπιβολῆς ποσοστώσεων καί δασμῶν σέ ἑλληνικές ἐξαγωγές πρός τήν ΕΟΚ,τῆς μή καθυστέρυσης τῆς γεωργικῆς εναρμόνισης". Ὥστε ἡ "ἐναρμόνιση" τῆς γεωργίας εἶναι"δικαίωμα" πού τό ξεπουλάει ὁ Καραμανλῆς γιατί δέχεται νά καθυστερύσει. Ἐπίσης φαίνεται ὅτι ὁ "διεθνισμός" τοῦ ΚΚΕ σημαίνει τό νά εἶσαι ὑπέρ τῆς ἐλευθερίας τῶν ἑλληνικῶν ἐξαγωγῶν καί γιά τόν ἔλεγχο ὅλων τῶν ἄλλων Εἶναι δύσκολο νά ὀνομαστεῖ προλεταριακός αὐτός ὁ "διεθνισμός" γιατί "διεθνιστές" στίς ἀγορές τῶνἄλλων καί πατριῶτες στή δική τους εἶναι πάντα οἱ βιομήχανοι.

Αὐτές οἱ "θέσεις" ἀποτελοῦν προσπάθειες τοῦ ΚΚΕ νά στηρίξει τήν ἀντιπαράθεση στήν ΕΟΚ πάνω στίς σωβινιστικές αὐταπάτες τῶν πιό καθυστερημένων μικροαστικῶν κομματιῶν καί νά δέσει τούς ἐργάτες καί τούς ἀγρότες πίσω τουςμέσα ἀπό τίς πιό συντηρητικές προκαταλήψεις τους.Ταυτόχρονα ὅμως,αὐτές οἱ προσπάθειες τοῦ ΚΚΕνά κερδίσει τήν ὑποστήριξη αὐτῶν τῶν κοματιῶν καί νά τούς προβάλει σά διέξοδο τήν "ἀνάπτυξη τῶν σχέσεων μέ τίς σοσιαλιστικές χῶρες" ἔχουν τά ὅριά τους ἀπό τήν παράλληλη προσπάθεια τοῦ ΚΚΕ νά σταθεροποιήσει τή θέση του σάν ἰσότιμου συνομιλητή τοῦ Καραμανλῆ καί τοῦ Ἀντρέα στά πλαίσια τῆς ἐθνικῆς ἑνότητας.

Ἔτσι τελικά ἡ ἀντιπαράθεση τοῦ ΚΚΕ στήν ΕΟΚ ξεφουσκώνει,οἱ πολιτικές της διαστάσεις ἐκτονώνονται γιά νά μήν ἐνοχλήσουν τή σταθερότητα τῆς κυβέρνησης καί προσαρμόζεται στά κόσμια πλαίσια τοῦ εὐρωπαϊκοῦ κοινοβούλιου ὅπου θά διευκολυνθεῖ καί ἡ συνεργασία μέ τά ἀδελφά (εὐρωκομμουνιστικά) κόμματα "παρά τίς διαφορές". Ἡ μεγάλη ἐξόρμηση τοῦ ΚΚΕ γιά τήν ὑπεράσπιση τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας ἀπέναντι στήν ΕΟΚ βρίσκει τά πραγματικά πεδία τῶν μαχῶν της στή διεκδίκηση "πραγματικά ἀντιπροσωπευτικῆς" ἑλληνικῆς κοινοβουλευτικῆς ἀντιπροσωπείας τό Εὐρωπαϊκό κοινοβούλιο καί γιά "πραγματικά ἰσότιμες" καί "ἀμοιβαια ἐπωφελῆς" εἰδικές συμφωνίες ,μέ τήν ΕΟΚ καί τίς χῶρες - μέλη ξεχωριστά.

* * *

Ἡ πάλη ἐνάντια στήν ἔνταξηστήν ΕΟΚ, ἡ ἀντίσταση τῶν ἐργατῶν καί τῶν ἀγροτῶν στήν εὐρωπαϊκή ἐξόρμηση τῶν καπιταλιστῶν δέν μπορεῖ νά στηριχτεῖ σέ τέτοιες θέσεις. Ὁ ἴδιος ὁ χαρακτῆρας τῆς ΕΟΚ καί τῆς σχέσης τῶν ἑλλήνων καπιταλιστῶν μαζί της βάζει τήν ἀνάγκη τῆς ἀντικαπιταλιστικῆς προοπτικῆς αὐτῆς τῆς πάλης. Ὁ ἀγῶνας ἐνάντια στήν ἔνταξη καί τίς συνεπειές της δέν εἶναι ἀγῶνας γιά κρατικές σχέσεις γιά τήν ἀκύρωση μιᾶς συμφωνίαςκαί τήν σύναψη νέων, εἶναι σύγκρουση μέ τήν ἴδια τήν στρατηγική τῆς ἀστικῆς τάξης γιά τό δυνάμωμά της. Εἶναι ἀγῶνας

* Ἐνάντια στόν "ἐξορθολογισμένο"ἔλεγχο πάνω στήν ἐργατική τάξη: ἐνάντια στήν ἐντατικοποίηση καί τήν ἀνεργία ἐνάντια στό πάγωματοῦ μεροκάματου καί τήν ὑποχρεωτική διαιτησία, ἐνάντια στήν ποινικοποίηση τῆς συνδικαλιστικῆς δράσης

* Ἐνάντια στήν "ἐναρμόνηση" τῆς γεωργίας: ἐνάντια στίς τιμές πείνας καί τήν προλεταριοποίηση , ἐνάντια στό ἀνέβασμα τῆς παραγωγικότητας μέ τά ΜΑΤ καί τίς αὖρες.

* Ἐνάντια στήν ἀστυνομοκρατία καί τήν Εὐρώπη τῶν μπάτσων:ἐνάντια στήν ποινικοποίηση τῆς πολιτικῆς δράσης, ἐνάντια στίς εἰδικές ἐξουσίες καί ἐξοπλισμούς τῆς ἀστυνομίας, ἐνάντια στίς εὐρωπαϊκές "ἀντιτρομοκρατικές" συμβάσεις.

* Ἐνάντια στήν στρατιωτικοποίηση τῆς κοινωνίας:ἐνάντια στίς πολεμικές δαπάνες, τίς βάσεις καί τό ΝΑΤΟ, ἐνάντια στήν στράτευση τῶν γυναικῶν, καί τόν " ἐκσυγχρονισμό"τῆς θητείας

* Ἐνάντια στήν ἐκπαιδευτική μεταρύθμηση καί τήν ὑποταγή τῆς νεολαίας στίς ἀνάγκες τῆς καπιταλιστικῆς ἐπιλογῆς.

* Ἐνάντια στήν πολιτική κυριαρχία τοῦ ἐκφραστῆ τῶν ἀστικῶν συμφερόντων, ἐνάντια στήν κυβέρνηση τῆς Νέας Δημοκρατίας, καί τήν "ἐθνική ἑνότητα".

Ἡ ἀνάπτυξη αὐτῶν τῶν ἀγώνων ἡ ὀργάνωση καί τό δυνάμωμα τῆς μαζικῆς πάλης τῶν ἐργατῶν,τῶν ἀγροτῶν, τῶν φοιτητῶν,τῆς νεολαίας σέ ὅλα τά μέτωπα τῆς καπιταλιστικῆς ἐπίθεσης δέν χωράει στά στενάπλαισια μιᾶς ρεφορμιστικῆς προοπτικῆς μέ ὁποια μορφή καί ἄν ἐμφανίζεται -εἴτε σάν πάλη γιά τήν ἐξασφάλισ καλύτερων θέσεων μέσα στήν ΕΟΚ εἴτε σάν πάλη γιά τήν ἐξασφάλιση ἰσότιμων σχέσεων μέ ὅλες τίς χῶρες "καί ἰδιαίτερα τίς σοσιαλιστικές"- γιατί αὐτή ἡ προοπτική ὑποτάσει τίς ἀνάγκες αὐτῶν τῶν ἀγώνων εἴτε στίς ἀπαιτήσεις τῆς ἀνταγωνιστικότητας τοῦ ἑλληνικοῦ κεφάλαιου εἴτε στίς ἀντιδραστικές οὐτοπίες τῶν μικροαστῶν.

Μόνο στά πλαίσια μιᾶς ἀντικαπιταλιστικῆς πολιτικῆς μποροῦν ν' ἀναπτυχθοῦν καί νά βροῦν τήν δικαιοσή τους οἱ ἀγῶνες ἐνάντια στήν ἔνταξη στήν ΕΟΚ καί στίς συνεπειές της. Γιατί μόνο τότε ἡ ἀνάπτυξηκαί τό δυνάμωμά τους κτίζει μιά ἐναλλακτική προοπτική ἀπέναντι στούς καπιταλιστές καί τά σχεδιά τους: Τήν προοπτική τῆς ἐξουσίας τῶν ἰδιων τῶν ἐργατῶν.

τήν Ἰταλία ἐνάντια στίς ἀπολύσεις.

Διαδήλωση χαλυβουργῶν στή Γαλλία ἐνάντια στίς ἀπολύσεις.Τό πανώ γράφει "Καρδιά ἀπό ἀτσάλι".

εργατικη πρωτοπορια

Η ΠΕΡΣΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟ ΣΤΑΥΡΟΔΡΟΜΙ

Τρεῖς μῆνες μετά τό διώξιμο τοῦ Σάχη καί τήν ἐπιστροφή τοῦ Χομεϊνί σά νικητή, οἱ συγκρούσεις στό Ἰράν ἔχουν ἀλλάξει χαραχτήρα. Δέν εἶναι πιά τό μεγάλο ἀντισαχικό μέτωπο πού περιλάμβανε μικροκαπιταλιστές καί ἐργάτες ἀντάμα, ἀλλά τό ἐργατικό κίνημα, οἱ ἐθνικότητες οἱ ἐπαναστατικές δυνάμεις πού συγκρούονται μέ τό καθεστώς τοῦ Χομεϊνί.

Αὐτό τό ξεχώρισμα τῶν στρατοπέδων ἔγινε πολύ σύντομα, συνομότερα ἀπό ἄλλες ἐπαναστάσεις ὅπως Χιλή, Πορτογαλλία, γιατί ἀπό τή μιά ἡ ἴδια ἡ κυρίαρχη τάξη στήν Περσία βιάζεται νά ξαναστήσει τό κλονισμένο κράτος της καί ἀπό τήν ἄλλη τό ἴδιο τό κίνημα δέν εἶναι διατεθημένο νά παραιτηθεῖ ἀπό ὅσα κατάχτησε στόν ἀντισαχικό του ἀγώνα. Ἔτσι αὐτή τή στιγμή ἡ κατάσταση εἶναι πολύ κρίσιμη. Τήν τελευταία βδομάδα πολλαπλασιάστηκαν οἱ ἐπιθέσεις τοῦ Χομεϊνί ἐνάντια στίς ἀριστερές δυνάμεις, μέχρι σημείου νά ἀντιμετωπίζουν περίοδο παρανομίας.

Ἀκόμα ἡ πλάστιγγα δέν ἔχει κλείνει πρός τή μιά ἤ πρός τήν ἄλλη μεριά. Κάθε γεγονός, κάθε ἐνέργεια τήν περίοδο πού μᾶς ἔρχεται, θά εἶναι ἀρκετά καθοριστική γιά τήν παραπέρα πορεία τῆς ἐπανάστασης. Τό νά προχωρήσει ἐξαρτᾶται ἀπό τό πόσο πιό σίγουρα, πόσο πιό γρήγορα καί πόσο πιό σωστά θά λειτουργήσουν οἱ ἐπαναστατικές δυνάμεις μέσα στό ἐργατικό κίνημα. Ἀπ' αὐτό μέχρις ἑνός σημείου ἐξαρτᾶται πόσο θά μπορέσει ὁ Χομεϊνί νά ὁμαλοποιήσει τήν πολιτική κατάσταση καί νά χτυπήσει τίς ἐπαναστατικές δυνάμεις ἤ πόσο ἡ ἐργατική τάξη θά ἀποκρούσει τίς ἀπόπειρες θάψιματος τῆς ἐπανάστασης προχωρῶντας στή δική της λύση στό σοσιαλισμό.

ΤΟ ΚΤΙΣΙΜΟ ΤΟΥ ΚΛΟΝΙΣΜΕΝΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Χομεϊνί καί κυβέρνηση ἔδειξαν ἀμέσως μετά τό δημοψήφισμα τί πραγματικά ἐννοοῦν μέ τήν Ἰσλαμική δημοκρατία. Ὀνειρεύονται νά κτίσουν ἕνα κράτος σάν τή Λιβύη τόσο στίς διεθνεῖς της σχέσεις ὅσο καί στήν ἐσωτερική δομή τῆς ἐξουσίας τους. Ὁ Ζαλούντ ὁ ἰσχυρότερος μετά τόν Καντάφι, ἄνδρας τῆς Λιβύης βρίσκεται αὐτόν τόν καιρό στό Ἰράν καί βοηθάει μέ τίς συμβουλές του.

Ὁ Χομεϊνί ἐλπίζει ὅτι ἐάν ἀκολουθήσει τό μοντέλο "Λιβύη" θά μπορέσει νά ὁμαλοποιήσει τήν κατάσταση χρησιμοποιῶντας ὅλες τίς εὐκαιρίες τοῦ πετρελαίου πού ἡ ἀνατροπή τοῦ Σάχη ἔχει περιωρίσει. Ὁ Χομεϊνί θέλει νά πετύχει στό Ἰράν τίς ἰσορροπίες πού ἔχει καταφέρει τό καθεστώς τοῦ Καντάφι στή Λιβύη. Συνδυάζοντας τήν ἐθνικοποίηση τῶν πετρελαίων μέ τήν πλήρη ἐνσωμάτωση στόν καπιταλισμό (ἐπενδύσεις πετροδολλαρίων κλπ) συνδυάζοντας τήν "προοδευτική" "οὐδέτερη" ἐξωτερική πολιτική καί τίς καλές σχέσεις μέ Ἀνατολή καί Δύση μέ τόν ἀντικομμουνισμό καί τόν δικτατορικό ἔλεγχο στό ἐσωτερικό.

Ξαναστήνει τό κλονισμένο κράτος, ἀφήνοντας ἀκέραιο τό στρατό τοῦ Σάχη καί ξαναδίνοντας στήν ἀστυνομία ὅλες ἐκεῖνες τίς ἁρμοδιότητες πού εἶχε ὅταν παρακολουθοῦσε, φυλάκιζε καί δολοφονοῦσε τούς ἀντιμοναρχικούς.

Παράλληλα προσπαθεῖ νά διαμορφώσει ἕνα πολιτικό ἰσλαμικό κίνημα γιά νά ἐξασφαλίσει μιά βάση ὑποστήριξης. Εἶναι ἕνα κίνημα μέ ἀρκετά φασιστικά στοιχεῖα, ταυτόχρονα πολιτικό καί στρατιωτικό ("Ἐπιτροπές τῆς ἐπανάστασης" σάν πολιτικές ὀργανώσεις καί "οἱ φρουροί τῆς ἐπανάστασης" τά στρατιωτικά της παρακλάδια) καί μέ προσαρμοσμένη τή θρησκευτική ἰδεολογία κύρια στόν ἀντικομμουνισμό. (σύγχρονες ἀνάγκες, σύγχρονες προσαρμογές). Ὁ κύριος στόχος αὐτῶν τῶν ἐπιτροπῶν ἔχει ἤδη φανεῖ εἴτε ὅταν ἐπιτίθενται στούς ἀπεργούς, εἴτε ὅταν σπάνε τίς καταλήψεις τῶν ἀνέργων, εἴτε ὅταν βρίζουν καί κυνηγοῦν μέ μαχαίρια τίς γυναῖκες πού διαδηλώνουν εἴτε ὅταν σπάνε τά γραφεῖα τῶν φενταγίν καί ἁρπάζουν ὅ,τι βρίσκουν ἐκεῖ πέρα.

Μολονότι τό ξαναχτίσιμο τοῦ κλονισμένου κράτους της εἶναι ὁ κύριος στόχος ὅλης τῆς κυρίαρχης τάξης στό Ἰράν, δέν παύουν νά ὑπάρχουν διαφωνίες ὡς πρός τήν ταχτική πού θά πρέπει νά διαλέξουν. Μέσα σ' αὐτά τά πλαίσια ἐκφράστηκαν καί οἱ διάφορες διαφωνίες εἴτε ἀνάμεσα σέ Χομεϊνί καί Ταλεγκανί, εἴτε ἀνάμεσα στήν κυβέρνηση Μπαζαργκάν καί τόν Σατζάμπι (πρώην ὑπουργός ἐξωτερικῶν πού παραιτήθηκε) χωρίς ὅμως ποτέ νά βάζουνε σέ ἀμφισβήτηση τόν ἴδιο τόν στόχο.

Γιά τό πιό φιλελεύθερο κομμάτι εἴτε τοῦ θρησκευτικοῦ κινήματος εἴτε τῶν πολιτικῶν δυνάμεων (ὅπως τοῦ Ἐθνικοῦ μετώπου), ὑπάρχει ἡ ἀναγκαιότητα νά προχωρήσουν σέ μεγαλύτερα κοινοβουλευτικά ἀνοίγματα, ὅπου νά μπορέσουν νά ἀξιοποιήσουν καί ὅλα τά ἀστικά πολιτικά κόμματα. (ἀκόμα καί τοῦ Τουντέχ) στή διαδικασία αὐτῆς τῆς ὁμαλοποίησης. Γιά αὐτό ὑποστηρίζουν ὅτι θά πρέπει νά ἀνεξαρτητοποιηθεῖ τό κράτος ἀπό τό ἰσλαμικό κίνημα καί τίς διάφορες ἐπιτροπές Χομεϊνί καί νά σταματήσουν οἱ ἐκτελέσεις πού περιωρίζουν τίς δυνατότητες πολιτικῶν ἐλιγμῶν στήν κυβέρνηση.

ΟΙ ΑΝΕΡΓΟΙ — ΟΙ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΕΣ

Ὅμως τό τί τελικά θά συμβεῖ ἀπό τά διάφορα σχέδια τῶν ἀστῶν, δέν θά τό κρίνουν μόνο οἱ ἴδιοι. Στό Ἰράν εἶναι ἀκόμα ἡ ἐπανάσταση τόσο ζωντανή πού τό ἴδιο τό κίνημα ἔχει τή δυνατότητα νά τά βάζει συνεχῶς σέ δοκιμασία. Πότε οἱ ἀπεργίες καί οἱ καταλήψεις πότε οἱ διαδηλώσεις καί διαμαρτυρίες τῶν γυναικῶν καί πότε τά ξεσηκώματα τῶν κούρδων γιά αὐτοδιάθεση δέν ἀφήνουν τά περιθώρια νά ὁμαλοποιηθεῖ ἡ πολιτική κατάσταση στό Ἰράν.

Διαδήλωση τῶν ἀνέργων στήν Τεχεράνη. Τό πανώ γράφει ὅτι οἱ ἄνεργοι παλεύουν γιά τό δικαίωμα νά τρῶνε.

Τήν τελευταία περίοδο ἔχει πάρει ἐκρηκτικές διαστάσεις τό κίνημα τῶν ἀνέργων πού αὐτή τή στιγμή φτάνουν τά τρία ἑκατομμύρια. Οἱ ἄνεργοι εἶναι δύο εἰδῶν αὐτοί πού ἀπό τήν περίοδο τοῦ Σάχη γέμιζαν τίς παραγκουπόλεις τῶν μεγάλων πόλεων καί εἶχαν διωχτεῖ ἀπό τά χωριά λόγω τῆς ἀγροτικῆς μεταρύθμισης, καί αὐτοί πού ἔμειναν ἄνεργοι τόν τελευταῖο χρόνο. Οἱ δεύτεροι εἶναι τό ἀποτέλεσμα τῆς ἐπανάστασης ὅπου πολλοί ντόπιοι καί ξένοι καπιταλιστές ἔκλεισαν τά ἐργοστάσιά τους περιμένοντας τήν κυβέρνηση νά τούς ἐγγυηθεῖ τό ξανάνοιγμα.

Οἱ ἄνεργοι μή ἐλπίζοντας ὅτι ἀπό μόνη της ἡ κυβέρνηση θά ἐνδιαφερθεῖ γιά αὐτούς προχώρησαν στήν ὀργάνωση τοῦ ἀγώνα τους. Κατάλαβαν στήν Τεχεράνη ἕνα παράρτημα τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας, τό ἔκαναν κέντρο τοῦ ἀγώνα τους καί ζήτησαν ἐπίδομα ἀνεργίας γιά ὅλους. Ἡ κυβέρνηση πρόσφερε ψίχουλα πού εἶχε σάν ἀποτέλεσμα νά ἀπειλήσουν ὅτι θά καταλάβουν τό κεντρικό κτίριο τοῦ Ὑπουργείου. Ὅταν προσπάθησαν 500 ἰσλαμιστές τραμπούκοι νά τούς σπάσουν τή κατάληψη οἱ ἄνεργοι τούς ἔσπασαν στό ξύλο καί τούς ἔδιωξαν μέ τίς κλωτσιές. Εἶναι ἡ ἀπάντηση τοῦ κινήματος στίς ἐπιτροπές Χομεϊνί. Τό κίνημα τῶν ἀνέργων ἔχει ἐξαπλωθεῖ καί σέ ἄλλες πόλεις ὅπως στό Αμπαντάν (τή πόλη τοῦ πετρελαίου) ὅπου κατέλαβαν τό Δημαρχεῖο. Καί ἀπό κεῖ προσπάθησαν οἱ τραμπούκοι νά τούς διώξουν.

Παράλληλα φουντώνει καί ἡ πάλη τῶν διάφορων μειονοτήτων τοῦ Ἰράν γιά αὐτοδιάθεση. Μετά τούς κούρδους οἱ τουρκομάνιοι καί μετά ἀπό αὐτούς οἱ ἄραβες τοῦ Κουζεστάν. Ὅλες οἱ μειονότητες πού πῆραν μέρος στήν πάλη ἐνάντια στό Σάχη, παλεύουν γιά τήν αὐτοδιάθεσή τους ἐνάντια στήν κεντρική κυβέρνηση πού τούς ἀντιμετωπίζει ὅπως καί ὁ Σάχης.

Μέ προβοκάτσιες καί μέ τόν ἰρανικό στρατό ἀπάντησε ὁ Χομεϊνί στό ξεσήκωμα τῶν κούρδων στό Σαναντάς καί πρόσφατα στό Ναγκατέχ. Στό Ναγκατέχ σέ μιά συγκέντρωση τοῦ κουρδικοῦ δημοκρατικοῦ κόμματος, ἐμφανίστηκαν ὁμάδες τούρκων σιιτῶν ἐξοπλισμένες ἀπό τόν ἀγιατολάχ τῆς περιοχῆς καί προσπάθησαν νά διαλύσουν τή συγκέντρωση. Μέ ἀφορμή αὐτό καί μέ δικαιολογία νά ἐπιβάλει τήν τάξη μεσολάβησε ὁ ἰρανικός στρατός καί μέ ἅρματα μάχης βομβάρισε ὅλη τήν συνοικία τῶν κούρδων. Τό ἔργο ἀποτελείωσαν οἱ ἐπιτροπές τοῦ Χομεϊνί πού λεηλάτησαν τά μαγαζιά πού ἀνῆκαν στούς κούρδους.

Τήν ἴδια λίγο ἤ πολύ ἀφορμή χρησιμοποίησε ὁ στρατός τοῦ Χομεϊνί γιά νά πνίξει στό αἷμα καί τό κίνημα τῶν τουρκομάνων. Παρόλα αὐτά δέν ἔχει καταφέρει νά σταματήσει τίς μειονότητες νά διεκδικοῦν τά δικαιώματά τους.

Πρόσφατα οἱ ἄραβες πού ἀποτελοῦν τό 60% τοῦ Κουζεστάν (ἡ περιοχή πού συντηρεῖ ὅλο τό Ἰράν μέ τά πετρέλαιά της) διεκδικοῦν τήν ἀναγνώριση τῆς ἐθνικῆς τους ταυτότητας. Νά μαθαίνουν καί νά χρησιμοποιοῦν τήν ἀραβική γλῶσσα νά διαθέτουν ποσοστό ἀπό τά εἰσοδήματα τοῦ πετρέλαιου γιά τήν περιοχή, νά ἀποφασίζουν γιά τή διοίκηση τῆς περιοχῆς.

Η ΑΝΤΙΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ

Μιά τέτοια κατάσταση ἀγώνων διαδηλώσεων, συγκρούσεων δέ δίνει καί μεγάλα περιθώρια στήν κυβέρνηση καί στόν Χομεϊνί νά προχωρήσουν στό ξαναστήσιμο τῆς κυριαρχίας τους μέ ὁμαλό τρόπο. Οὔτε τό στρατό τους μποροῦν νά ξανασυγκροτήσουν γιατί οἱ ἀριστεροί φαντάροι ἀρνοῦνται νά γυρίσουν πίσω. (παλιότερα ὁ στρατός στηριζόταν στίς μειονότητες), οὔτε τούς καπιταλιστές νά πείσουν γιά νά ξανανοίξουν τά ἐργοστάσιά τους γιατί αὐτά ἔχουν γίνει κέντρα πολιτικῶν συζητήσεων καί ὀργάνωσης, οὔτε καί τήν παραγωγή πετρελαίου νά φτάσουν στά προηγούμενα ἐπίπεδα γιατί οἱ ἀριστερές ὀργανώσεις συνεχίζουν νά εἶναι δυνατές στήν περιοχή.

Γιά αὐτό κυβέρνηση καί Χομεϊνί ἀποφάσισαν νά χρησιμοποιήσουν τήν ἀνοιχτή τρομοκρατία πολύ πιό πλατειά ἀκόμα γιά νά σταματήσουν τό κίνημα νά χτυπήσουν τίς ἐπαναστατικές ὀργανώσεις καί νά μπορέσουν μ' αὐτόν τόν τρόπο νά φτιάξουν τό κράτος τους. Γιά αὐτό καί ἡ ἀντικομμουνιστική καμπάνια τοῦ τελευταίου καιροῦ, γιά αὐτό καί οἱ ἀπανωτές ἐπιθέσεις τοῦ Χομεϊνί ἀκόμα καί στά γραφεῖα τῶν ἐπαναστατικῶν ὀργανώσεων.

Ἡ κηδεία τοῦ Μοταχαρί εἶναι ἡ κλιμάκωση αὐτῆς τῆς ταχτικῆς. Ὁ Μοταχαρί ὅπως καί ὁ Γκαρανί δολοφονήθηκαν ἀπό μιά παράνομη ὀργάνωση πού ὀνομάζεται φοργκάν. Σύμφωνα μέ τίς δικές της πληροφορίες παλεύει γιά ἕναν καθαρό ἰσλαμισμό χωρίς τήν ἱεραρχία τῶν μουλάδων καί τῶν ἀγιατολάδων. Τόν Γκαρανί τόν δολοφόνησε γιατί ματοκύλισε τούς κούρδους καί τόν Μοταχαρί γιατί συμμετεῖχε στό ἐπαναστατικό συμβούλιο τοῦ Χομεϊνί.

Ἡ κυβέρνηση καί ὁ Χομεϊνί βρῆκαν τήν εὐκαιρία νά χρησιμοποιήσουν τήν κηδεία τοῦ Μοταχαρί τόσο σάν ἐπίδειξη δύναμης ὅσο καί γιά νά ἐντείνουν τήν ἀντικομμουνιστική ἐκστρατεία. Καί αὐτό τό εἶχαν ὀργανώσει μέ μεγάλη μαεστρία. Σέ ὅλη τήν πορεία πού ἦταν περίπου ἕνα ἑκατομμύριο, εἶχαν ὁμάδες ὀργανωμένες πού φώναζαν τό σύνθημα "θάνατος στούς κομμουνιστές". Αὐτό τελικά ἦταν καί τό σύνθημα πού ἐπικράτησε σέ ὅλη τήν πορεία. Γιατί προσπάθειες πού ἔγιναν ἀπό τόν κόσμο νά φωνάξει συνθήματα ἐνάντια στή Σαβάκ καί στόν ἰμπεριαλισμό καταπνίχτηκαν ἀμέσως.

ΟΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΣΤΟ ΙΡΑΝ

Ἔτσι ἡ πολιτική κατάσταση ἔχει ξεκαθαρίσει ἀρκετά τόν τελευταῖο μήνα στό Ἰράν. Τό φάσμα τῶν πολιτικῶν δυνάμεων ἔχει πάψει πιά νά εἶναι ἐκεῖνο τό ἑνωμένο ἀντιμοναρχικό μέτωπο, ὅπου οἱ χομεϊνικοί καί οἱ ἐπαναστάτες βρίσκονταν πίσω ἀπό τό ἴδιο ὁδόφραγμα, πολεμῶντας τό Σάχη καί τήν Σαβάκ. Τώρα πού οἱ συγκρούσεις προχώρησαν τόσο γρήγορα, πού οἱ ἐργάτες καί οἱ ἄνεργοι δέν ἔχουν νά κάνουν πιά τίποτα μαζί μέ τούς καπιταλιστές καί ἐμπόρους τά στρατόπεδα ἔχουν πιά ξεκαθαρίσει.

Οἱ συγκεντρώσεις τῆς Πρωτομαγιᾶς ἔδειξαν μέχρις ἑνός σημείου αὐτό τό ξεκα-

συνέχεια σελ. 11